

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

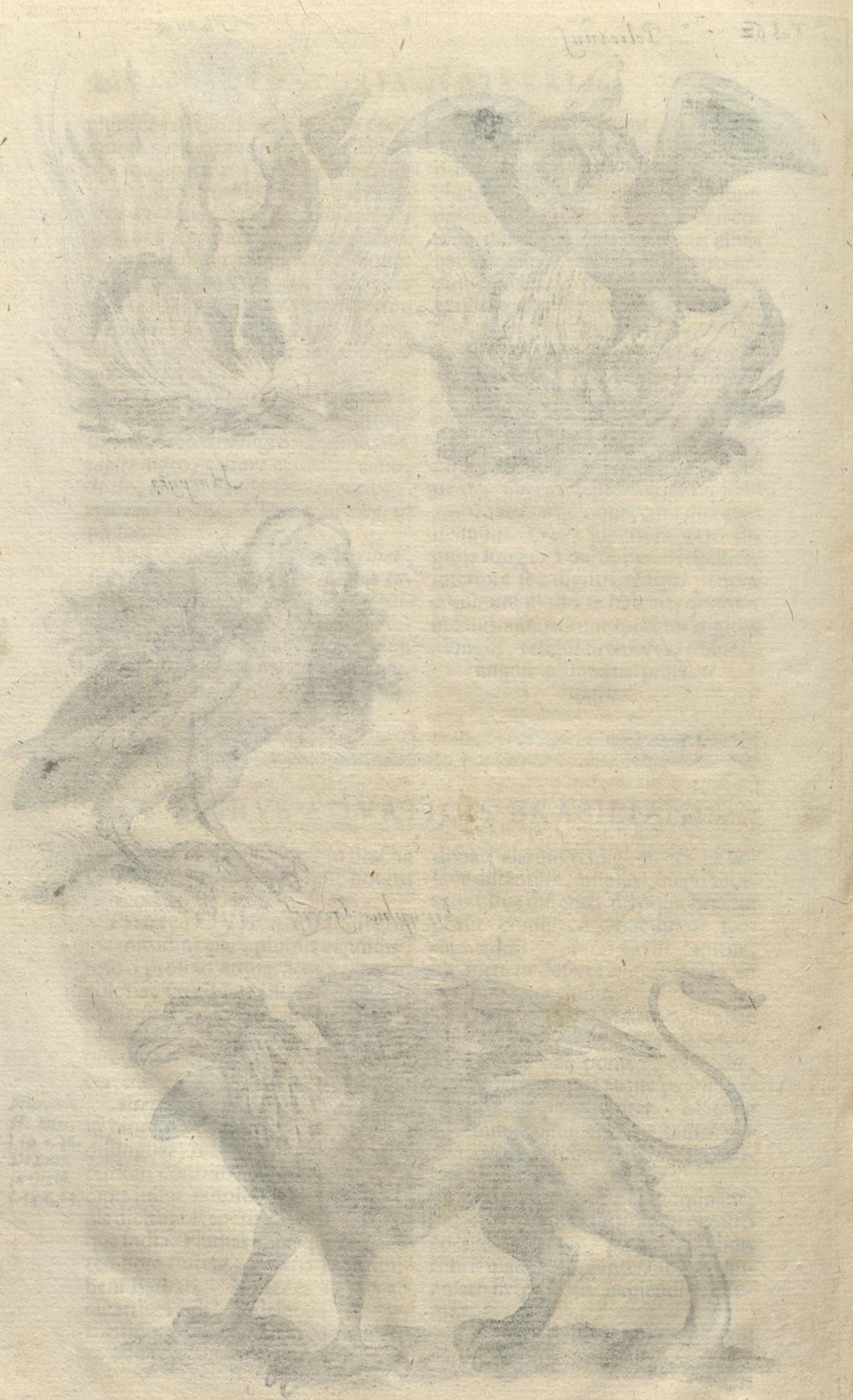
Heilbrunna, MDCCLVI.

VD18 90528921

Illustration: Tab. 62. Pelicanus [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

a P
l. 3.
Apo
b A
4. c
c Ap
II.
fac.
d A
4. c

e B
Ang
19.
f P
l. 3.
Apo

g S
25.
hif.

cris oculis, iride eleganter rubente, ita uocalis, ut maioris longe molis quis opinaretur. Ante solis forte ortum et sub occasum auditur, certo, ut uolunt, serenitatis futurae indicio.

Sexta est GVARA, picae magnitudine, oblongo rostro et anteriore parte recuruo, longis pedibus. Primum exclusa nigricat, deinde euadit cinerea, ubi autem uolare incipit, egregie candicat, sensim autem rubescit, donec aetate plumae illius colorem induunt purpurae aemu-

lum, quem ad senectam usque retinent. Visitant piscibus, carnibus et aliis eduliis semper aqua temperatis. Pariunt quoque sub tectis. Gregatim uolant et soli expositae pulcherrimum praebent spectaculum. Ex plumis diademata et alia ornamenta a barbaris conficiuntur.

Ultima est GVIRATEONTEON quasi dicas auem saepius morientem et rursus resurgentem. Epilepsiae enim obnoxia est admodum, alioquin candidis et pulcherrimis plumis uestita.

APPENDIX

De Auibus Fabulosis.

CAPVT I.

De Gryphibus et Harpyis.

Placet et de fabulosis aliquid adnectere, ne et in hisce quicquam nobis desideretur. Praecedat gryps seu GRYPHVS, cuius nomine maior forte aquila, ut sane in oriente et septentrione maiora nostris animalia gigni experientia compertum est, uenire potest. Eius *formam* si spectes, fingitur esse quadrupes, antica parte seu capite, alis, rostro et pedibus aquilam referens, postica le-

a Philostr. nem. *Magnitudinem* a alii leonis, *l. 3. de uita* alii lupi tribuunt. Mandeuillius *Apollonii.* ostendit leone maiorem reliquit. *Dor-* *b. Aelian. l.* sum *b* pennis integitur nigris, ante- *4. c. 27.* rior pars rubris, alae candidis. *Mon-* *c. Apuleii. l.* tes *Riphaeos* seu Hyperboreos *c* *11. Milet-* haud procul ab ipso aquilonis exor- *siac.* tu incolunt, sed et apud *d* Indos et *d. Aelian. l.* Bactrianos inueniuntur. *4. c. 27.*

Nidos ex auro, quod effodere, construunt, et oua duo aquilinis maiora *e* duriora, calidiora et sicciora ponunt. *Volatum* auium paruarum ipsis *f* Philostratus tribuit. Non enim pennatae, inquit, sunt, sed rubra pellicula alarum costae tanquam digiti connectuntur. Dicuntur aurum in Scythia *g* Asiatica custodire, ideo inter ipsos et Arimaspes internecinum uigere odium.

Tractat de eo *b* Aelianus et, quomodo aurum illud auferant incolae, *de-* *h. Aelian. l. 4. c. 27.* scribit, sed et equis peculiariter infestos esse rumor est. Videtur huc *M. Pauli i Veneti* auis *RVC* dicta pertinere, aquilae effigie, sed magnitudine immensa. Visetur certis anni temporibus in insulis ultra Madagascari sitis, tanti roboris, ut sola sine aliquo adminiculo elephantem capiat et in sublime raptum rursus ad terram labi sinat, quo carnibus eius uestatur. Pleraque alarum pennae passus XII. sunt longae, ea crassitie, quae longitudinis mensurae conueniat. Fides sit penes auctorem. Navigationes et praeteriti et huius seculi omnino de tali aue tacent.

HARPYIS nomen a rapacitate inditum. Ex Electoo Oceani filia genitas *k* Hesiodus prodit. Ponticae et Terrae filiae aliis dicuntur. Tres fuisse Virgilius dicit, Ocypeten, Aello et Celano. Hyginus Alopen, Acheloen et Ocypeten adpellauit, Homerus quartam nomine Thyellam addidisse creditur. De forma sic *l* Virgilius:

F f

Vir-